

PORUKA ZA DAN ŽIVOTA 2025.

Evandjelje života – vrelo neugasive nade i prave radosti

Ovogodišnja poruka Vijeća HBK-a za život i obitelj za Dan života koji obilježavamo u nedjelju 2. veljače 2025. smješta se u kontekst aktualne jubilejske godine koju je papa Franjo proglasio želeći da nada svima ispuni srce. Porukom se također želi podsjetiti i na 30. obljetnicu objave enciklike *Evangelium vitae*, „Evandjelje života“ u kojoj je sv. papa Ivan Pavao II. ukazao na trajno poslanje Crkve da ljudima svih vremena navijesti evandjelje života, to „vrelo neugasive nade i prave radosti za svaku epohu povijesti.“ (EV 2)

Povodom proglašenja Jubileja godine 2025. papa Franjo, bulom *Spes non confundit*, „Nada ne razočarava“, pozvao je Crkvu, kršćane diljem svijeta, ali i sve ljude dobre volje, da jubilejsku godinu iskoriste kao prigodu za buđenje nade. Polazeći od naslova bule Crkva, kao majka puna ljubavi, želi biti blizu čovjeku, svakom čovjeku, u svim okolnostima njegova života, a posebice u onim trenucima u kojima, težeći za srećom u životu, nepredvidljivost budućnosti u njemu izaziva proturječne osjećaje.

Činjenica je da se suvremeni čovjek nerijetko nađe u okolnostima kada ga preplavljuje strah, očaj i sumnja, kada dovodi u pitanje vrijednost i svetost ljudskog života, a neki čak propituju i njegovu korisnost. Takve okolnosti kao da u trenu zamagle i iskrive onaj ispravni i cjeloviti pogled na čovjeka, na njegov život i dostojanstvo koje je u svojoj biti neotuđivo utemeljeno u samom čovjekovom postojanju, pa time i u svakoj životnoj fazi.

Dakle, to dostojanstvo jednako pripada djetetu u majčinoj utrobi, novorođenčetu, djetetu sa i bez teškoća u razvoju, osobi sa i bez invaliditeta te starijim i nemoćnim osobama. Pri tome valja imati na umu da je služenje u ljubavi bližnjemu pravo izvorište nade, a napose onima u potrebi kojima prijeti beznađe. Takvome služenju evandjelje nas poučava najljepšom slikom, uzorom, mjerom i darom svakog služenja, Kristovom mukom i smrti za svakoga čovjeka i za čitavo čovječanstvo.

U buli proglašenja Jubilejske godine Sveti nas Otac, među ostalim, potiče da gledamo u budućnost s nadom, odnosno imati viziju života ispunjenu entuzijazmom koju valja dalje prenositi. No, jednako tako primjećuje da takva perspektiva nedostaje u mnogim situacijama što kao prvu posljedicu ima „gubitak želje za prenošenjem života“, a u mnogim se zemljama očituje u „zabrinjavajućem padu nataliteta“. Uzroci se, kako papa Franjo navodi, s pravom mogu pripisati užurbanom ritmu života, strahovima za budućnost, nedostatku sigurnosti radnog mjesta i odgovarajućoj socijalnoj zaštiti, kao i društvenim modelima u kojima dnevni raspored diktira utrka za profitom, a ne njegovanje odnosâ. No, jednako tako papa upozorava da se, za stvarno suočavanje s problemom nataliteta, mora u obzir također uzeti sve rašireniji individualizam i potrošački mentalitet, koji je kod nekih ekstremno i selektivan.

Uočavajući te pojave i u našem društvu te znajući da su posrijedi duboki razlozi, jačani raznim ideologijama materijalizma, hrvatski biskupi u svome pastirskom pismu u prigodi Jubilejske godine 2025. podsjećaju kako: „mi vjernici trebamo biti prvi u zagovaranju društvenoga povezivanja, štoviše, saveza koji će biti sposoban otklanjati pogubnost individualizma, ogorčenosti i bezosjećajnosti.“ Usto, ističu da smo „kao kršćani pozvani javno se usprotiviti svemu što je u suprotnosti s dostojanstvom ljudske osobe“, potvrđujući pritom „potrebu zalaganja za poštivanje i vrjednovanje braka kao zajednice muškarca i žene i obiteljskoga zajedništva kao vrela milosti“. Podsjetili su, nadalje, da se „samo s povjerenjem u Gospodina stječe hrabrost rađanja i odgajanja novih naraštaja, za život Crkve i naroda“.

Povjerenje u Gospodina podloga je otvorenosti životu, tom planu koji je Stvoritelj upisao u srca i tijela muškaraca i žena. Riječ je o poslanju što ga Bog povjerava supruzima i njihovoj ljubavi, a koje se ostvaruje po odgovornom majčinstvu i očinstvu. Na tome tragu postojanje želje mladih da rađaju nove sinove i kćeri, kao izraz plodnosti svoje ljubavi, daje budućnost svakom društvu. Zato je od presudne važnosti ponajprije poraditi na vraćanju radosti života i mladim ljudima pružiti odlučnu potporu na svim razinama društva, uključujući vjerske zajednice, jer kako naglašava papa Franjo u spomenutoj buli ta želja je „stvar nade: ovisi o nadi i rađa nadu“.

Sveti Ivan Pavao II. nas je u enciklici *Evangelium vitae* podsjetio kako je Evandjelje života ujedno i Evandjelje nade koje „smjera iznutra preobraziti, učiniti čovječanstvo novim; ono je kvasac koji sve tijesto ukvasi (usp. Mt 13,33) i kao takvo, određeno je da prožme sve kulture i iznutra ih oživljuje, da izraze čitavu istinu o čovjeku i o njegovu životu“ (EV 95). Tome svetom papi dugujemo zahvalnost što nam je svojim učiteljstvom, ali još više svojim životom, pokazao da su Evandjelje života i Evandjelje nade međusobno isprepleteni i neodvojivi, odnosno kako nema nade bez života i nema života bez nade. Pokazao nam je, nadalje, kako je Evandjelje života odraz Očeve ljubavi koju nam je Otac objavio po svome Sinu Isusu Kristu. Tom istom brižnom i spasiteljskom ljubavlju učvrstio nas je u najizvršnijoj nadi koja unosi toliko željeno svjetlo rađajući povjerenjem, smirenošću i sigurnošću. Polazeći od toga te osjećajući sigurnost i potporu u vlastitome društvu, supruzi će se lakše otvarati životu i služiti mu kao odgovorni roditelji čineći tako svoje obitelji istinskim svetištima života.

Budući da neki vjernici nisu posve svjesni toga poslanja korisno je podsjetiti da mladenci u slavlju sakramenta svete ženidbe primaju i posebni ženidbeni blagoslov u kojem svećenik ili đakon moli Gospodina: „Podaj im,.. i da svoju djecu odgoje u školi evanđelja te ih tako pripreme na vječni život.“ Oni na tome putu prema vječnosti nisu sami, što na kraju svoje enciklike o vrijednosti i nepovredivosti ljudskoga života potvrđuje sveti papa Ivan Pavao II. kada nas poziva da dok s pouzdanjem putujemo prema »novom nebu i novoj zemlji« (Otk 21,1) kao narod hodočasnika, kao narod života i za život, upravimo pogled prema Mariji koja nam je »znak pouzdane nade i utjehe«.

Crkva nam pred oči stavlja i svetoga Josipa, najizvršnijeg uzora očeva, kao i druge uzore poput svetih suprug a Ljudevita i Zelij e, roditelja svete Male Terezije, koji su svojim životima posvjedočili kako biti vjerodostojni hodočasnici nade i promicatelji kulture života.

Ohrabreni njihovim primjerom s pouzdanjem u Božju providnost o Danu života odlučimo se s vrela Evandjelja života danomice crpsti neugasivu nadu i pravu radost. Služeći u ljubavi bližnjima i Bogu, naviještajmo i svjedočimo današnjem svijetu i čovječanstvu Evandjelje i Nadu života, koje izvire iz poruke i srca Isusova života.

U Požegi, 26. siječnja 2025.

mons. Ivo Martinović, požeški biskup
predsjednik Vijeća HBK-a za život i obitelj